

Titova biografija

Autor Administrator

Monday, 27 April 2009

Zadnja Promjena Monday, 10 October 2011

Josip Broz rodio se u malom selu Kumrovcu na Sutli, u najzapadnijem dijelu Hrvatskog zagorja 7. maja 1892. godine kao sedmo od petnaestero djece roditelja Franje (Franceka) i Marije Broz, rođene Javeršćak. Mali "nesporazum" oko toga biografskog podatka, s obzirom da se Titov rođendan slavi na dan 25. maja, objasnili su njegovi biografi cinjenicom da je Josip Broz za vrijeme svoga dugogodišnjeg revolucionarnog rada bio prisiljen da se služi lažnim papirima i dokumentima, pa je tako i u jednom vojnickom dokumentu austro-ugarske vojske zabilježeno da je rođen 25. maja. A upravo na taj dan (25. V 1944.) izvršen je i desant na Drvar. Rodendan je ostao, pa ni sam Tito nije želio da se taj datum mijenja kad ga je narod već prihvatio. Sin oca Hrvata i majke Slovenke, Josip Broz nije osjećao nikakvih nelagoda zbog te okolnosti, jer između dvije susjedne zemlje nije bilo antagonizma ni netrpeljivosti. Josip Broz je mnoge dane djetinjstva proveo kod djeda Martina preko Sutle, te naučio odlično slovenski, zbog čega je imao poteškoća kada je pošlo za ruku u hrvatsku osnovnu školu. Kada se rodio Josip Broz, život u kumrovackoj dolini je bio težak i naporan, oskudan i jednolican. Iako je kmetstvo odavno bilo ukinuto, seljaci su pritisicali i nametali porezi i opća oskudica, jer su im posjedi bili mali, rasparsani, a zemlja slabe kvalitete. Godina 1903. i 1904. bile su veoma burne u tim krajevima, u znaku općeg narodnog pokreta protiv mađarizacije s jedne strane, i u znaku pobune siromanih seljaka protiv svih vrsta eksploatacije s druge strane. Osnovnu školu Josip Broz je pohađao u Kumrovcu od 1900. do 1905. Po svršetku osnovne škole Josip Broz je, zbog teškog stanja u obitelji, morao odložiti svoj odlazak na zanat, pa je neko vrijeme morao raditi kod svog ujaka u Sloveniji. Nakon toga je radio u jednoj sisackoj kantini. Godine 1907. je postao učenik mehanicarske radionice u Sisku. Po završetku učeničke škole 1910. prvi put stiže u Zagreb gdje postaje član Socijaldemokratske stranke Hrvatske i Slavonije i učestvuje u radničkim demonstracijama. Nakon "izleta" u Trst, gdje nije našao posao, vraća se u Zagreb gdje 1911. sudjeluje u velikim demonstracijama. Nakon toga je radio u Kamniku u Sloveniji, Cenkovu u Češkoj, u Münchenu, u tvornici automobila "Benz" u Mannheimu, u Njemačkom Ruhru, Becu, Beckom Novom Mjestu gdje je radio u tvornici automobila "Daimler" kao probni vozač. Naučio je njemački i češki jezik, usavršio svoj i izučio nove zanate. Godine 1913. odlazi u vojsku. Početkom prvog svjetskog rata 1914. shvatio je da to nije njegov rat i da nema za šta da ratuje, pa je u to uvjeravao i svoje drugove u kasarni. Odveden je u Petrovaradinsku tvrđavu i tu je proveo neko vrijeme, ali nije osuđen nego je poslan na frontu u Galiciju pa zatim na Karpate. Na fronti je bio do 25. maja 1915. kada je ranjen i zarobljen. U ruskoj bolnici provodi trinaest mjeseci gdje mnogo čita i uči ruski jezik. Nakon izlječenja, Tito je kao zarobljenik poslan na rad u selo Kalasijevo. Pored posla nalazi vremena za citanje a u razgovorima sa seljacima sve se češće spominje ime Lenjin. Krajem 1916. premeće se u Kungur gdje radi na održavanju željezničke pruge. U junu 1917. napušta Kungur i odlazi u Petrograd gdje sudjeluje u demonstracijama. Zatim bježi u Finsku. Tamo je uhapšen i poslan u zatvor u Petropavlovskoj tvrđavi, iz koje je transportiran natrag u Kungur. Iz transporta je pobjegao i dospio u Omsk, gdje se, poslije pobjede oktobarske revolucije, prijavio u odred Crvene internacionalne garde. Na proljeće 1918. zatražio je da bude primljen u Rusku komunističku partiju (bolševika). U ljeto iste godine umaknuo je pred Kolčakovom vojskom među Kirgize, gdje je radio kao strojar u jednome mlinu. Po povratku bolševika u Omsk vratio se u taj grad i tamo postao član jugoslavenske sekcije Ruske komunističke partije. U jesen 1920. vraća se u Zagreb gdje stupa u redove Komunističke partije Jugoslavije. Iste godine partija je zabranjena. Kada 1921. ostaje bez posla započinje se u mlinu u mjestu Velikom Trojstvu gdje je sa svojom suprugom živio do kasnog proljeća 1925. godine. Tu mu se rodilo troje djece. Prvo dijete umrlo mu je u Zagrebu, a u Trojstvu su mu sahranjeni sinčić Hinko, koji je umro osam dana nakon rođenja kćerkice Zlatice, čiji se život ugasio nakon 17 mjeseci. Godinu dana prije nego što napušta Veliko Trojstvo, rođen je sin Žarko, koji je jedini ostao živ od četvoro njegove djece iz prvog braka. Napušta mlin u Velikom Trojstvu i u kasno proljeće 1925. godine dolazi u Zagreb. Po partijskim zadacima odlazi u Kraljevicu, Beograd i u Smederevsku Palanku. U aprilu 1927. opet se vraća u Zagreb. Od suda u Ogulinu osuđen je na sedam mjeseci robije, uvjetno na četiri mjeseca, zbog komunističke propagande. Nakon izlaska iz zatvora Tito ujedinjuje Partiju koja je bila podijeljena na različite frakcije. Kada su u junu 1928. godine organizovane demonstracije, na letku kojim se radnici pozivaju na demonstracije stajao je potpis Josipa Broza. Velika potjera policije raspisana je 20. juna 1928. Uhapšen je 4. augusta 1928. i osuđen na pet godina robije. Početkom 1929. doveden je na izdržavanje kazne u Lepoglavu. Godinu dana poslije njega u Lepoglavu dolazi Moša Pijade, tada stari i iskusni komunist. Njih dvojica su počeli zajedno raditi na organiziranju partijskih jedinica u kaznionici. Iz toga vremena sačuvan je i jedan od dva portreta Tita i Moša Pijade, koji je inače bio poznati slikar. Početkom 1931. Josip Broza su iznenada premjestili u kaznionicu u Mariboru, koja je bila na glasu kao najgora u Jugoslaviji. Tu je izdržao kaznu ali ipak nije odmah pušten na slobodu. Odveden je u Ogulin, gdje je trebao da ode tri i pol mjeseca one kazne na koju je bio uvjetno osuđen. Tek potkraj marta 1934. izlazi iz zatvora, ali mu je određeno da mora boraviti u rodnom Kumrovcu i da iz njega ne smije nigdje otici. Već u aprilu te godine napušta Kumrovec i odlazi u Samobor. Postao je ilegalac i prvi put se spominje ime Tito. Postojalo je više priča o tome kako je dobio to ime ali je Josip Broz kasnije više puta objašnjavao da ga nikakav poseban razlog nije potakao da uzme to ime. Jednostavno, to je narodno ime, koje nije posebno rijetko. Prema uvjjetima u ilegalnost, Tito je nastavio još jednom partijskom aktivnošću. Uključen je u Politički biro CK KPJ 1934. godine. Zbog partijskih zadataka povremeno odlazi u Pariz i Moskvu. Krajem 1937. godine Josip Broz Tito postaje generalni sekretar Centralnog komiteta Komunističke partije Jugoslavije. Poslije toga dva puta odlazi u Moskvu 1938. i 1939. godine. Fašizam se širio Evropom, Hitlerove i Mussolinijeve armije su na granicama Jugoslavije, a vlada

